Et ord fra Jerusalem

DEN INTERNATIONALE KRISTNE AMBASSADE JERUSALEM, DANSKE AFDELING

DECEMBER
NR. 6 · 2026

FEST MED GLÆDE OG DANS

HØJDEPUNKTER FRA 2026

LEDER

ULRIK FLINTA
NATIONAL LEDER
ICEJ DANMARK

Sammenhold, du!

Vi er gået ind i den mørke tid, men kan dog se frem til al den hygge, der også hører vintertiden til. Hanukkah og jul giver os nogle skønne lejligheder til at imødegå mørket med lys.

Begge højtider fejres på baggrund af mørke øjeblikke i historien, hvor lyset alligevel sejrede til sidst.

I julens beretninger får vi det himmelske perspektiv, at midt i verdens mørke og den åndelige kamp bryder Guds lys igennem ved hans elskede søn, Jesus Messias. Herodes ville slå børnene ihjel for at forhindre jødernes konge i at vokse op. Bag ham stod den gamle drage, Satan, der rasede og forsøgte at omstøde Guds planer.

I stedet blev han besejret, og frelsen blev fuldbragt!
Jesus er nu uden for fjendens rækkevidde, og gennem troen på Jesus er sejren flyttet ind i vores liv.

Men der foregår stadig en åndelig kamp på alle livets områder – ikke mindst omkring det, der har med Israel at gøre. Ofte kommer det til udtryk i kampen mellem sandhed og løgn, mellem klarhed og forførelse.

Gud lovede at velsigne manden og kvinden og gøre dem frugtbare og mangfoldige. Derfor er der kamp om kønsidentitet og fødselsrater.

Gud lovede gennem Abraham at velsigne alle jordens familier. Derfor er der kamp om familien.

Gud lovede Abraham det forjættede land til hans efterkommere. Derfor er der kamp om landet – *"from the river to the sea"*.
I vores tid synes det åndelige angreb særligt at koncentrere sig om den næste generation. Det er fremtiden, der er på spil.

Danske unge udsættes for en massivt skævvredet mediepåvirkning, som er med til at få dem til at tage afstand fra Israel og jøden Jesus. Almindelige festivaler og koncerter bliver anledninger til at agitere for had mod Israel. Det kan komme til at påvirke nogles åndelige fundament mange år fremover.

Åndelig kamp kan vindes gennem bøn og viljen til at tro på og italesætte sandheden – også når det koster.

Men der er også en tredje ingrediens, som er afgørende: **Sammenhold, du!** – som Nanna Lüders sang i min barndom.
Det er her, Hanukkah kommer ind i billedet. Makkabæerne i Hanukkahberetningen vandt, fordi de stod sammen om Guds ord.

Lad os stå sammen med Israel og med hinanden på Guds ord!

Ulrik Flinta
ICEJs Nationale Leder

ICEJ INTERNATIONAL CHRISTIAN EMBASSY JERUSALEM

ICEJ's formålserklæring:

- **At vise omsorg for det jødiske folk og især for staten Israel ved at sætte fokus på Ordet i Esajas 40,1: "Trøst mit folk, trøst det, siger jeres Gud".**
- **At opmuntre kristne til bøn for Jerusalem og landet Israel.**
- **At være et center, hvor kristne fra hele verden kan blive orienteret om, hvad der finder sted i landet Israel og blandt det jødiske folk med det formål at skabe den rette holdning til Israel.**
- **At stimulere kristne ledere, kirker og organisationer til effektiv indflydelse i deres lande på vegne af det jødiske folk.**
- **At påbegynde eller hjælpe med projekter i Israel, omfattende økonomisk indsats for trivsel blandt alle, som lever i Israel, uanset race, baggrund eller religion.**
- **At øve forsonende indflydelse mellem arabere og jøder.**

Udgivet af:
Den Internationale Kristne Ambassade, Jerusalem. - Dansk afd.:
c/o Møllevej 2, 9400 Nørresundby
www.icej.dk · icej@icej.dk

Telefontid:
Onsdag kl. 9-13 på tlf. 55 29 40 49
National Leder: 20 93 40 49

Komité i Danmark:
National leder: Ulrik Flinta
Formand: Mojmir Kallus
Kasserer: Finn Vestergaard
Medlemmer: Ulrik Jessen Sørensen

Bank:
Danske Bank: 1551 1621300.
MobilePay: 866145

Revision: Øernes Revision · Næstvedvej 2 · 4760 Vordingborg

Bladet:
Redaktion (ansv. over for presse-loven): Ulrik Flinta.
Layout: Tomas Larsen.
Tryk: Øko-Tryk - ISSN 0904 - 1532
Bladet udkommer 6 gange årligt

Hovedkontorets adresse:
International Christian Embassy, Jerusalem.
P.O. Box 1192
Jerusalem 91010, Israel
Tlf: +972 2 539 9700
www.icej.org.il · icej@icej.org.il

Et ord fra Jerusalem udgives 6 gange om året til ICEJ's medlemmer, støttepartnere og forbedere. Bladet er gratis, men arbejdet drives ved frivillige gaver, som kan indsendes på girokortet.

JESU JØDISKE IDENTITET

Uddrag af Peter Tsukahiras undervisning ved ICEJ's løvhyttefest

Det Nye Testamente begynder med en bemærkelsesværdigt præcis beskrivelse af Jesu identitet: »Slægtsbog for Jesus Kristus, Davids søn, Abrahams søn« (Matt 1,1).

Allerede fra det første vers er der ingen tvivl om, hvem Jesus er. Han er Messias, Davids søn, af Judas stamme, og Abrahams søn – Abraham, som er det jødiske folks stamfar. Apostlen Paulus understreger det samme, da han indleder evangeliet i Romerbrevet. Han beskriver Guds søn som én, der »som menneske er kommet af Davids slægt« (Rom 1,3). Før Paulus taler om at bringe evangeliet til nationerne, fastslår han identiteten hos ham, som er evangeliets centrum.

Jesus er den jødiske Messias. Det er vigtigt, fordi Guds udvælgelse af Israel var en suveræn beslutning med et bestemt frelseshistorisk formål. Den skyldtes ikke favorisering eller jødisk overlegenhed. Gud har forskellige opgaver til forskellige folk, og hans udvælgelse af Israel viser, hvor konkret hans kald er.

ORDET BLEV ET BESTEMT MENNESKE

Der er en tendens i kristendommen til at åndeliggøre Jesus. Nogle hævder, at eftersom alle løfter og pagter opfyldes i Kristus, har vi ikke længere brug for Israel og det jødiske folk, når vi først har Jesus.

Men det overser noget grundlæggende ved inkarnationen. Jesus blev ikke et menneske uden særlig identitet. Han blev et bestemt menneske. Han havde en familie, en etnisk baggrund, et folk, en kultur og et sprog. Han blev født ind i Israels folk, levede som jøde og blev ved sin korsfæstelse betegnet som »jødernes konge«.

Den kristne tro bekender, at Jesus er fuldt ud Gud og fuldt ud menneske. Johannes lærer os, at enhver ånd, der bekender, at Jesus Kristus er kommet i kød, er af Gud (1 Joh 4,2). Hans menneskelighed har altså betydning. Og hvis hans menneskelighed har betydning, har hans jødiske identitet det også.

Hvis man fjerner Jesu jødiske identitet, skaber man en almen Messias, som kan formes efter vores egne ønsker. Når Jesus løsrives fra den menneskelige identitet, Skriften giver ham, kan han let formes til den Jesus, som en bestemt kultur eller teologi ønsker sig.

Svaret er at vende tilbage til den Jesus, som åbenbares i Skriften.

STADIG LØVEN AF JUDAS STAMME

Jesus holdt ikke op med at være jøde ved opstandelsen. I Johannes' Åbenbaring kapitel 5 ser Johannes et syn af himlen og hører Jesus omtalt som »løven af Judas stamme, Davids rodskud«. Og næsten til sidst i Det Nye Testamente erklærer Jesus selv: »Jeg er Davids rodskud og ætling« (Åb 22,16). Hans identitet består.

Det har også dybtgående konsekvenser for kirken. De kristne er Kristi brud, som venter på brudgommens genkomst. Men forestil dig, at du sagde til din brudgom: »Jeg elsker dig af hele mit hjerte, men lad være med at invitere din familie til brylluppet. Jeg elsker dig, men jeg elsker ikke dem.« Menneskeligt set forstår vi straks modsigelsen.

Hvis vi elsker vores himmelske brudgom, bør vi også længes efter at se hans jordiske familie frelst. Kærlighed til Jesus og respekt for hans jødiske identitet bør føre til kærlighed til det jødiske folk og en længsel efter, at de lærer deres Messias at kende.

IDENTITET OG KALD

Her er også en lære for enhver troende. Jesus havde en bestemt identitet og et bestemt kald. Det samme princip gælder os. Vi har hver især en familie, en historie, en kultur og et folk. Det er ikke nødvendigvis hindringer for vores kald; det kan være en del af den sammenhæng, Gud har sat os i for at tjene ham.

Jesus blev født blandt det jødiske folk. Han levede iblandt dem, kaldte sine disciple her, døde og opstod i dette land. Herfra fór han til himmels, og Skriften lover, at han vil vende tilbage.

Kirken må genopdage Jesus i hele hans identitet – Yeshua, den jødiske Messias, løven af Judas stamme og Davids efterkommer.

FLAGET, DER BLAFRER I VINDEN

AF SIMON BASTRUP GRUD

Mange europæiske hovedstæder og storbyer har de seneste måneder været ramt af store og voldelige demonstrationer. Det startede i Paris med gymnasieelever, som udtrykte deres utilfredshed. Så bredte det sig til andre franske storbyer, og siden har det spredt sig til lande som Spanien og Tyskland, mens protesterne kun er taget til i omfang og graden af vold og hærværk. Reportagerne er mange og analyserne talrige. Hvorfor og hvordan kom det så vidt? Men få etablerede medier stiller det spørgsmål, som ligger lige for, når man ser de mange billeder:
"Hvad er det for et flag, der vejer over mange af demonstrationerne?"

DET ER DET PALÆSTINENSISKE FLAG!

Hvorfor dukker netop det palæstinensiske flag op i demonstrationer, som adresserer Frankrigs høje leveomkostninger, skrantende gymnasieuddannelser og social utilfredshed? Og hvorfor finder det flag vej til demonstrationer i Spanien, til fodboldkampe i Europa, på lygtepæle i Aarhus og i øvrigt i sammenhænge, som ikke synes at have den fjerneste geografiske, politisk eller kulturelle sammenhæng med landområdet og folket i Mellemøsten?

Det er som om den palæstinensiske fane ikke længere behøver slagord. "Free Palestine" lyder tavst, hvor fanen blafrer. Når vi ser fanen, kender vi allerede symbolikken: Her raser kampen over alle kampe mod social uretfærdighed; den ultimative kamp mellem undertrykkeren og den undertrykte. Det er som om den palæstinensiske frihedskamp er trumfkortet i enhver tænkelig kamp mod social uretfærdighed og undertrykkelse. Vandrer du under fanen, så er alle gængse spilleregler sat ud af kraft. Målet helliger midlet. I denne frihedskamp er alt tilladt – at begå hærværk, nedbrænde offentlige bygninger og destruere over tusindvis af handelsbutikker for derefter at plyndre dem for værdier. Målet er helligt.

Hvad betyder det for Frankrig og Europa? Og hvad betyder det for Israel?

DET VARSLER ILDE.

Hvad vi ser i Frankrig kunne meget vel ligne realiseringen af det slagord, som siden Hamas' blodbad på Israel den 7. oktober 2023 har lydt i Europas hovedstæder: "Globalize the Intifada." Den samme kamp, som Israel står i, er rykket til Europa. Naturligvis var det ikke alle deltagere i weekendens demonstrationer, der bar fanen eller deltog i ødelæggelserne. Men var det blot en minoritet, har vi med egne øjne set, hvad de få evner, når de får magt som de har agt. Vreden brænder og fortærer først hjerterne, derefter bygningerne. Her er ikke en kamp for noget, men imod noget. Ikke for at bygge op, men for at rive ned. Det lugter langt væk af en modstandskamp mod hele den eksisterende vestlige samfundsorden, mod Europas judeo-kristne civilisation. Og det er nu Jesu advarsel om ikke at lade kærligheden blive kold, fordi lovløsheden tager overhånd, for alvor skal stå sin prøve.

HVAD BETYDER DETTE FOR ISRAEL?

<--
National march for Palæstina i det centrale London. (foto: Clarisse Clemes)

-->
Demonstration i København til støtte for det palæstinensiske folk og boykotten af Israel, maj 2022. (foto: Xavier Dengra)

Når palæstinenserne i manges øjne er vor tids ultimative offer, er Israel dømt til at blive castet i rollen som den ultimative undertrykker. Rollerne kan ikke omfordeles. Terningerne er kastet for længst. Israel spiller rollen som skurk. Den største af dem alle. Uagtet at landet er Mellemøstens eneste demokrati, uagtet at landet kæmper en kamp på syv fronter mod nabolande og bestialske terrororganisationer, som har det erklærede mål at udslette Israel og jøderne "from the river to the sea".

Israel er ikke et perfekt demokrati. Det kan som alle andre demokratiske lande kritiseres, både udefra og indefra - og debatten internt i landet vidner om, at netop dette både er tilladt og foregår. Men det altdominerende narrativ, at Israel altid er skurken og at palæstinenserne altid er offeret, er farligt.

Den største udfordring for Israel er ikke de åbenlyst morderiske intentionerne hos mange af dets regionale nabolande og terrorgrupper, men at folk på den radikale venstrefløj i Paris og andre europæiske storbyer nu er begyndt at marchere under samme banner og råbe de samme budskaber.

Det, der giver kuldegysninger, er "framingen." Når mordere og voldtægtsforbrydere pludselig kaldes for frihedskæmpere, mens et land, som forsøger at følge de demokratiske spilleregler, igen og igen betegnes som krigsforbrydere, så ved vi, at den væsentligste kamp ikke længere er på slagmarken, men om narrativet.

Simon Bastrup Grud

Og når først dét er narrativet, så er alle normale spilleregler sat ud af kraft. Så er målet helligt, og alt er tilladt – lige som vi så det i Frankrigs gader.

Men slaget er ikke tabt. Vi ser ikke en uafvendelig katastrofe, men vi må forstå virkeligheden bag de begivenheder, vi ser udspille sig for vores øjne, så vi kan indtage vores plads. Og med den indsigt modigt løfte vores røst og udfordre det fremherskende narrativ, når Israel uretmæssigt anklages. Og både først og sidst må vi indtage vores plads i bøn til Ham, som er Israels vogter.

BLIV HOS MIG ÉN DAG MERE

Uddrag af Erez Sorefs undervisning ved ICEJ's løvhyttefest

Løvhyttefesten varer syv dage. Men så gør Gud noget interessant. Han føjer endnu en dag til.

»På den ottende dag skal I holde en hellig festforsamling,« læser vi i 3 Mos 23,36. Denne dag kaldes på hebraisk Shemini Atzeret – den ottende forsamlingsdag. Den er knyttet til sukkot, men står samtidig for sig selv. Efter syv dage med glæde, taksigelse og fest kalder Gud sit folk til at blive én dag mere.

Det hebraiske ord atzeret, der ofte oversættes med »højtidssamling«, kommer af en rod, der betyder at standse, holde tilbage eller holde igen. Det er næsten, som om Gud siger: Skynd jer ikke tilbage til hverdagen. Bliv her. Hold fast ved det hellige én dag mere.

Den jødiske tradition giver et smukt billede på dette. Rashi, en af jødedommens mest kendte kommentatorer, fortalte en lignelse om en konge, der forberedte en stor fest og inviterede mange gæster. Hans sønner var der også. Til sidst sluttede festen, og gæsterne begyndte at gå. Men da sønnerne skulle til at tage af sted, sagde kongen: »Bliv hos mig én dag mere. Det er svært for mig at sige farvel til jer.«

Det indfanger noget dyrebart ved Shemini Atzeret. Efter al festens aktivitet lyder invitationen til at blive i kongens nærvær.

DA LYSENE BLEV SLUKKET

På Jesu tid var der endnu en bemærkelsesværdig tradition knyttet til festen.

I templets forgårde stod fire enorme lamper, som ifølge traditionen var omkring 15 meter høje. Hver aften under sukkot blev de tændt og oplyste Jerusalem, mens de tilbedende fejrede festen natten igennem med sang, dans og lovprisning.

I syv nætter var Jerusalem fyldt med lys. Men da festen nærmede sig sin afslutning, blev lamperne slukket. De store lys, som havde oplyst Jerusalem, ville først blive tændt igen året efter.

På denne baggrund får Jesu ord i Joh 8,12 en særlig kraft: »Jeg er verdens lys. Den, der følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys.«

Templets lamper var storslåede, men til sidst gik de ud.

Jesus pegede på en anden slags lys. Ceremonierne måtte gentages år efter år. Lamperne skulle fyldes op og tændes på ny. Men Yeshua fremstillede sig selv som opfyldelsen af det, symbolerne pegede frem imod: et lys, der aldrig ville slukkes.

Festen peger ud over ceremonien og hen på Messias selv.

HVORFOR DEN OTTENDE DAG?

Tallet otte indgår også i et interessant bibelsk mønster.

Syv markerer igen og igen fuldendelse. Skabelsesberetningen fastlægger den syv dages rytme, som præger Bibelens tidsforståelse. Men den ottende dag ligger ud over de syv og bliver derfor begyndelsen på noget nyt.

En jødisk dreng indtræder i omskærelsens pagt på den ottende dag. Præsterne gennemgik syv dages forberedelse, før de begyndte deres tjeneste på den ottende. Under Moseloven gennemgik en person, der var blevet helbredt for spedalskhed, syv dages renselse, før vedkommende blev genoptaget på den ottende dag. Gang på gang dukker den ottende dag op dér, hvor forberedelsen giver plads til noget nyt.

Shemini Atzeret giver os derfor et billede på åndelig fornyelse: at blive hos Gud og lade ham føre os videre fra det fuldendte til det, der kommer bagefter.

AT BLIVE I HANS NÆRVÆR

Der er endnu en bemærkelsesværdig detalje ved de ofre, som var foreskrevet til disse dage.
I løbet af sukkots syv dage ofrede Israel i alt 70 tyre. Den jødiske tradition kom til at forbinde disse 70 ofre med verdens nationer, så sukkot fik en universel dimension.

Men på den ottende dag blev der kun ofret én tyr. Rabbinerne så heri et særligt nært forhold mellem Gud og Israel. Efter den store samling af nationerne, efter festen og menneskemængden, er der dette mere stille øjeblik mellem kongen og hans folk: »Bliv hos mig én dag mere.«

Måske er det også den invitation, vi skal høre ved festens afslutning. Man kan opleve vidunderlig lovsang, undervisning, fællesskab og fest og derefter blot vende tilbage til hverdagen. Shemini Atzeret viser en anden mulighed.

Stands op og bliv. Skynd dig ikke bort fra Guds nærvær.

Og når festens lys slukkes, så husk ham, hvis lys aldrig går ud. Ceremonierne slutter, musikken standser, og folkemængden går hjem. Men Yeshua bliver og minder os om: »Jeg er verdens lys.«

Og måske kan invitationen på den ottende dag udtrykkes ganske enkelt:
Bliv hos mig én dag mere.

Mange børn samler på flag og lærer landenes navne. I år var 70 lande repræsenteret.

En af traditionerne ved løvhyttefesten er at takke Gud for hans velsignelser. Det gøres med Lulav som består af 3 slags grene nl. palme, poppel og myrte samt en citrusfrugt der hedder Etrog

NÆSTE ÅR I JERUSALEM

Kom med til løvhyttefesten 2027!

Allerede nu er forberedelserne til næste års løvhyttefest i fuld gang, og i 2027 falder løvhyttefesten sammen med efterårsferien i Danmark. Selve fejringen kommer til at foregå fra d. 15. til d. 20. oktober under overskriften "Guds Løvhytte", men der kommer naturligvis mere information senere.

Vi planlægger et samarbejde med svenskerne og nordmændene gennem et norsk rejsebureau. Det betyder, at vi kan tilbyde rejsen til en bedre pris og samtidig få mulighed for at komme mere rundt og opleve Israel. Naturligvis skal vi også være med til den store fejring og konference i Jerusalem.

Under alle omstændigheder må du ikke snyde dig selv for den fantastiske oplevelse, det er at deltage i løvhyttefesten i Israel.

Her fortæller nogle af årets deltagere om deres oplevelser under Jerusalem March, hvor tusindvis af kristne fra hele verden går gennem Jerusalems gader for at vise deres støtte til Israel.

For Sofie var det første gang hun var i Israel

For Annelise Dieu var det hendes første løvhyttefest i Israel og hendes første Jerusalem March.

»**Det har været fantastisk. Det har været langt over forventning,**« fortæller hun.

Synet af de mange nationer og deres begejstring for Israel gjorde stort indtryk, men hun hæfter sig især ved mødet med folk langs ruten. Israelere hilste på den danske gruppe og takkede dem for at stå sammen med dem. På danskernes flag stod ordene »You're not alone« – I er ikke alene.

Sofie oplevede den samme taknemmelighed. For hende handlede marchen om at vise sin støtte ved at være til stede.

»**De klapper og giver os et virkelig anerkendende smil. Det var meget stort og meget rørende,**« siger hun.

Børnene ville gerne have flag, og flere israelere fortalte, hvor meget de satte pris på deltagernes bønner.

»**Når man siger: 'Vi beder for jer', udtrykker de virkelig taknemmelighed,**« fortæller Sofie.

Hun kalder mødet med israelerne et klart højdepunkt på turen.

Vi håber, at endnu flere danskere vil tage med til Jerusalem i 2027 og opleve den helt særlige glæde ved at fejre løvhyttefesten sammen med kristne fra hele verden – midt i Israel!

ISRAEL HAR STEMT

Men hvem skal lede landet

AF NICK HANSEN, ISRAEL

Da israelerne gik til valg den 27. oktober, var det mere end et opgør mellem premierminister Benjamin Netanyahu og hans politiske modstandere. Efter tre år præget af krig, traumer og politiske splittelser skulle vælgerne tage stilling til, hvem der kunne føre Israel ind i en ny tid.

Resultatet blev et splittet parlament. Netanyahus Likud blev største parti med 27 mandater, men hans traditionelle regeringsblok opnåede kun 53 af Knessets 120 pladser. Den tidligere forsvarschef Gadi Eisenkots oppositionsblok fik 48, mens de arabiske partier sikrede sig historiske 19 mandater. Ingen kunne umiddelbart samle de nødvendige 61 mandater.

Netanyahu stod dog med et betydeligt forhandlingskort: sit tætte forhold til USA's præsident Donald Trump. I en tid med fortsat konfrontation med Iran og usikkerhed om Israels regionale sikkerhed kunne Netanyahu argumentere for værdien af sin personlige adgang til Det Hvide Hus.

Men blot en uge efter det israelske valg ændrede det amerikanske midtvejsvalg forudsætningerne. Demokraterne erobrede flertallet i både Repræsentanternes Hus og Senatet. Trump forblev præsident, men hans politiske handlefrihed blev begrænset. Samtidig voksede den amerikanske debat om støtten til Israel, og Trump annoncerede overraskende, at den årlige militærhjælp på næsten fire milliarder dollars skulle ophøre. Dermed mistede Netanyahu noget af styrken i sit amerikanske alliancekort.

I skrivende stund er parterne i færd med at forhandle mulige regeringskonstellationer. Det er svære forhandlinger, som kan ende med at tage meget lang tid, og i yderste fald føre til omvalg. Ikke desto mindre er der mange, som håber at centrumregering kan blive etableret, hvor de yderste højre- og venstrepartier udelukkes. Det ville have potentialet til at bringe en fragmenteret og traumatiseret nation sammen igen.

Valget efterlod Israel med et spørgsmål, der rækker langt ud over, hvem der bliver premierminister: Hvordan genopbygger man national sammenhængskraft og genetablerer international tillid uden at gå på kompromis med landets sikkerhed?

Kan Gud både være en brølende løve og det blide lam?

Kan Gud både forsvare sit folk i krig og forkynde tilgivelse og kærlighed til fjenderne?

Det og meget mere bliver temaet for årets præste- og lederkonference, når ICEJ byder deltagere fra hele verden velkommen til Jerusalem den 1.–4. februar 2027.

Envision-konferencen er altid en stor kilde til inspiration og åndelig fornyelse. Samtidig får du mulighed for at deltage i unikke guidede ture rundt i Israel, hvor du kommer tæt på landets historie, mennesker og bibelske steder – også steder, som man normalt ikke får mulighed for at besøge.

Du finder oplysningerne om konferencen på https://envision.icej.org/

Kontakt Ulrik Flinta på 20934049 for at høre nærmere

SEND EN UNG

I sidste nummer skrev jeg lidt om, at en af de vigtigste opgaver, vi står over for, er at bringe kærligheden til Israel videre til næste generation.

Det har glædet os meget, at vi på den baggrund har modtaget flere dejlige henvendelser med opbakning og økonomisk støtte.

Allerede ved årets Løvhyttefest valgte vi i tro at sponsorere Sofies deltagelse. Og til den kommende præste- og lederkonference Envision har vi besluttet at sponsorere en del af Filips rejse.

Filip læser teologi på Københavns Universitet, og hvem ved – måske møder du ham en dag som præst i en dansk kirke. Men du har faktisk også mulighed for at møde ham allerede nu, hvis du tager med til Envision!

Vi tror på, at det er en vigtig investering at give unge mennesker mulighed for at opleve Israel med egne øjne, møde landets mennesker og få en dybere forståelse af Guds plan med Israel.

Vil du være med til at sende en ung afsted? Din støtte kan være med til at give endnu flere unge en oplevelse, som kan præge dem – og de mennesker, de kommer til at møde – langt ind i fremtiden.

Husk at skrive »Send en ung« i kommentarfeltet, når du giver via MobilePay eller netbank.

Tak for din støtte!

ICEJ HOMECARE

At opleve Israels smerte, tro og urokkelige gæstfrihed

AF MARIANNE VAN TIELEN

Jeg længtes efter at vende tilbage til Israel til Løvhyttefesten for at hjælpe med ICEJ's årlige fest og møde mennesker fra Homecare-arbejdet, som jeg havde lært at kende under tidligere besøg.

Min rejse forløb uden problemer, og jeg følte mig velkommen, så snart jeg ankom til Ben Gurion lufthavnen. Næste dag tog jeg sammen med Homecare-sygeplejersken Corrie van Maanen til et stort supermarked for at købe ind til en ældre kvinde. Det havde jeg ofte gjort, da jeg boede i Israel med min mand, så uden at tænke nærmere over det, gik jeg rundt mellem hylderne med min indkøbsvogn, uvidende om, hvad der ventede mig.

Marianne sidder i en løvhytte og deler snak og snacks med nogle af de ældre beboere.

Pludselig lagde jeg mærke til, hvor udmattede alle så ud, mens de fyldte deres vogne op til højtiden. Det gik chokerende op for mig, at mange ville savne deres kære ved sukkot bordet – nogle var blevet dræbt, mens andre stadig forsvarede Israel mod nord og syd. Jeg forstod hurtigt, at jeg var vendt tilbage til et forandret Israel. Sidst jeg havde været der, var den 7. oktober 2023, dagen for angrebet og krigens udbrud. Begivenhederne havde forandret mennesker helt ind i deres inderste.

Få dage før min rejse deltog jeg i en demonstration til støtte for Israel i Amsterdam og oplevede en voldsom fjendtlighed mod Israel i Holland. Jeg rejste til Israel på et tidspunkt, hvor en boykot var ved at blive en reel mulighed, og det gik op for mig, at man ikke blot vendte Israel ryggen, men bevidst vendte Israels Gud ryggen.

Boykotten er nu blevet en realitet, og Løvhyttefesten er begyndt. Mens troende fra hele verden samles i Israel, har boykotten af varer fra Judæa og Samaria, Golan og Østjerusalem – med udspring i Holland, Irland og Norge – bredt sig hurtigt og er blevet en stor nyhed i Israel. At være vidne til denne uretfærdighed på nært hold vækker dyb harme i mig. Jeg skammer mig også over Holland, et land jeg har elsket hele mit liv, selv om skammen er ved at blive afløst af frustration og magtesløshed. Hvad kan jeg gøre?

Jeg nyder ICEJ's fejring. Meningsfulde samtaler afslører, hvad mennesker bærer i deres hjerter. Jeg har mødt flere russiske familier, som Corrie besøger hver uge. Vi sad hos nogle af de ældre i deres løvhytter og delte minder om livet i det tidligere Sovjetunionen. Jeg ser, hvordan de har taget deres jødiske rødder til sig – rødder, der engang måtte skjules. Ét ord kan ikke sammenfatte det hele, men taknemmelighed står øverst på listen – taknemmelighed for Guds trofasthed!

Hvert år arrangerer ICEJ en festmarch for konferencens deltagere fra 70 lande med flag og nationaldragter. Jeg havde glædet mig til den og til at føle mig tæt på folket. I dag var det anderledes: Vi sluttede os til den Hollandske gruppe – med to unge mænd i orange dragter og træsko – og ventede på, at marchen skulle begynde. Israelere var kommet fra nær og fjern for at se på. Børnene bad: »Vil du ikke nok give mig et flag!«

Marianne sammen med Corrie ved Homecare-bordet til festen.

Smukke, forventningsfulde ansigter omgav os, fædre med børn på armen eller med barnevogne. Overalt var der israelere med tårer i øjnene, som omfavnede hinanden, delte glæden og viste kærlighed.

Jeg talte med en ung far, hvis syvårige søn stod ved siden af ham. Da han spurgte, hvor jeg kom fra, svarede jeg tøvende: Holland. Han sagde: »Du er velkommen – mere end velkommen.« Hans hjertelige ord rørte mig dybt. »Jeg skammer mig sådan over Holland, fordi vi vender Israel ryggen,« sagde jeg. Han blev også berørt og svarede: »Vi er glade for, at du er her.« »Jeg er så glad for at være her. Jeg? vil fortsætte med at bede for jer, og jeg kommer tilbage – jeg? glemmer jer ikke.«

Det var blot et kort møde. Jeg ville gerne have omfavnet ham, men det kunne jeg ikke, så i stedet gav jeg den lille dreng ved hans side et knus. Vi var begge dybt berørte. På et dybt plan ser jeg folkets smerte og ensomhed. Selv mens verden afviser dem, siger de: »Velkommen, vi er glade for, at I er her.« Den eftermiddag fik jeg et glimt af Guds faderhjerte – af, hvordan han deler sin sorg med os. Jeg skriver dette i al ydmyghed; hvem er jeg, at jeg skulle kunne forstå hans hjerte og derved trøste hans folk? Under paraden, som var så meget mere end blot en march, åbnede de deres ensomme, sårede hjerter for os. Det kan lyde svært at forstå, men jeg var vidne til, at det jødiske folk virkelig fejrede festen midt i sorgen.

Homecare-teamet havde et smukt bord ved Løvhyttefesten, pyntet med kort, magneter og to granatæbler, hvor de kunne komme i kontakt med festens pilgrimme.

Jeg vil gerne fortælle om Daniel, en 26-årig soldat og messiansk troende, som var kommet fra det nordlige Israel for at være med den dag. Han gjorde aliyah fra Rusland sammen med sine forældre som elleveårig og er fuldt integreret og helt igennem israeler. Vi talte om det israelske samfund; velstanden og den imponerende udvikling gennem landets 80 år, men også ensomheden.

Daniel sagde: »Vi lever i stadig vanskeligere tider. Det er en tid, hvor vi i stigende grad forventer Messias' genkomst – som når man venter på en bus: Vi har ikke råd til at komme for sent, og vi ønsker ikke at gå glip af ham.

2 ALIYAH-FLYVNINGER I OKTOBER

ICEJ HENTER 108 IMMIGRANTER

Etiopiske jøder og unge immigranter fra det tidligere Sovjet ankommer

AF HOWARD FLOWER, ICEJS ALIYAH-DIREKTØR

På blot tre dage i oktober sponsorerede ICEJ to aliyah-flyvninger til Israel, som bragte 108 nye immigranter (olim) fra Etiopien og det tidligere Sovjetunionen til landet.

ETIOPIEN, 13. OKTOBER

Den 13. oktober ankom otte etiopiske jøder med en flyvning fra Addis Abeba sponsoreret af ICEJ. De kom fra det nordlige Etiopien, hvor fornyede kampe i Amhara- og Tigray-regionerne har forstyrret rejsemulighederne og gjort arbejdet med at bringe jødiske samfund i sikkerhed vanskeligere.

Trods den ustabile sikkerhedssituation fortsætter Jewish Agency for Israel med støtte fra ICEJ arbejdet for at bringe etiopiske jøder hjem, når forholdene tillader det.

»Vi har ventet på denne aliyah fra Etiopien i meget lang tid«, sagde Danielle Mor fra Jewish Agency. »Det er virkelig opmuntrende at se, hvordan disse etiopiske jøder, efter århundreders adskillelse og med afrejse fra et krigshærget land, har kunnet opfylde deres forfædres drøm og komme hjem til Israel.«

I år har ICEJ sponsoreret flyrejser for 58 etiopiske jøder, herunder 27, som ankom kort før shavuot.

Hjemkomsten for Etiopiens Beta Israel-samfund begyndte med dramatiske redningsaktioner, blandt andet Operation Moses (1984–1985), som bragte omkring 8.000 jøder til Israel, og Operation Solomon (1991), hvor mere end 14.000 blev fløjet ud på blot 36 timer.

Siden 2011 har ICEJ sponsoreret flyrejser for mere end 3.500 etiopiske jøder. Tusinder er stadig i Etiopien og venter på muligheden for at vende hjem.

BELARUS, 16. OKTOBER

Tre dage senere lettede et chartret fly fra Minsk med 266 passagerer, herunder 173 unge deltagere i Jewish Agencys uddannelsesprogrammer Naale og Sela samt 93 andre immigranter.

ICEJ betalte flyrejser, bagage og transport på landjorden for 100 studerende, som rejste fra mere end 15 byer i det tidligere Sovjetunionen fordelt over ni tidszoner.

Naale-programmet giver jødiske teenagere på 14–15 år mulighed for at færdiggøre deres ungdomsuddannelse på israelske kostskoler. Omkring 90 % af de færdiguddannede bliver i Israel, mens omkring 60 % af deres forældre senere foretager aliyah. Sela tilbyder unge voksne på 17–21 år et ti måneder langt universitetsforberedende program, som blandt andet omfatter intensiv hebraiskundervisning.

Siden 2005 har ICEJ støttet Naale-elever med flyrejser, sommerlejre, visa, lufthavnstransport og seminarer forud for aliyah. »Den unge generation, det jødiske folks fremtid, tager ansvar og bevæger sig fremad«, sagde Jewish Agencys formand, Doron Almog.

AT BRINGE DET JØDISKE FOLK HJEM

Siden 1980 har ICEJ i samarbejde med Jewish Agency for Israel hjulpet mere end 194.000 jødiske immigranter.

Yderligere flyvninger er planlagt til november med Bnei Menashe-immigranter fra det nordøstlige Indien, efterfulgt af endnu en stor gruppe fra Frankrig i december. Dette fortsatte arbejde er muligt takket være gavmildheden hos kristne verden over, som anerkender betydningen af at hjælpe jødiske familier tilbage til deres forfædres hjemland.

Beboere fra hjemmet i Haifa nyder et museumsbesøg.

ICEJ'S HAIFA-HJEM

Værdighed, omsorg og håb i alle livets årstider

AF YUDIT SETZ

Fra fødselsdage og sommerudflugter til jødiske højtider, kreative aktiviteter og mindehøjtideligheder. De seneste måneder på ICEJ's hjem for Holocaustoverlevende i Haifa har været præget af fællesskab, omsorg og samhørighed.

GALINAS 90-ÅRS FØDSELSDAG

En fødselsdag kan minde et menneske om, at det bliver set, husket og værdsat.

Galina havde boet hos os i flere år. For omkring et år siden mistede hun pludseligt sin eneste datter, hvilket efterlod hende i dyb sorg. Da Galina for nylig fyldte 90 år, besluttede vi derfor at gøre dagen ganske særlig.

Beboere og medarbejdere samledes om kager, drikkevarer og personlige velsignelser. Galina var synligt lykkelig over al den varme og opmærksomhed, hun modtog.

Desværre blev Galina kort efter Yom Kippur indlagt på hospitalet, hvor hun døde i oktober. Vi er taknemmelige for, at vi nåede at give hende denne glædelige fødselsdag.

PÅ OPDAGELSE I ISRAEL

Selv i sommervarmen har vores minibus bragt beboerne på udflugter til museer, caféer og historiske steder.

På Haifa Universitet besøgte vi blandt andet et museum om de tysktalende jøders kulturarv og deres indvandring til Israel i 1930'erne. Udstillingen vakte mange minder hos beboerne.

Ofte er den største gave ganske enkelt at komme ud, opleve noget nyt og være sammen.

DE JØDISKE HØJTIDER

Ved Rosh Hashanah, det jødiske nytår, ønsker man traditionelt hinanden et sødt nytår. Vi uddelte derfor små glas honning med chokolade og personlige nytårshilsner til beboere, medarbejdere og naboer.

Under Yom Kippur, forsoningsdagen, omdannes hjemmets spisesal traditionelt til en synagoge. Det er bevægende at opleve beboere, mange i 90'erne, deltage i de lange gudstjenester. Når shofaren lyder ved dagens afslutning, brydes fasten med te og kager.

Til løvhyttefesten, Sukkot, byggede vi igen en sukka, hvor beboerne samledes til samtaler og sang på hebraisk og jiddisch.

Beboere hygger sig med kunst i løvhytten.

Kunstterapeuten Nancy inviterede desuden beboerne til kreative aktiviteter i sin sukka.

En deltager udtrykte sin taknemmelighed: »I giver os den største gave, nemlig inspiration og mening i vores liv.«

En anden sagde:
»Når vi laver kunst, glemmer vi vores problemer og føler os yngre og sundere.«

Beboere samles til en afskedsfest for Will Setz.

TAK TIL WILL

Efter flere års trofast indsats gik Will på pension. Ved en afskedsfest takkede beboerne ham for utallige praktiske opgaver, fra reparationer til vedligeholdelse.

Men måske vigtigst var hans villighed til at lytte og tage sig tid til en kop kaffe. Hans omsorg vil blive savnet.

Mindehøjtideligheden for den 7. oktober

MINDET OM DEN 7. OKTOBER

På hjemmet markerede vi også treårsdagen for terrorangrebet den 7. oktober 2023.

For vores beboere har begivenhederne været særligt traumatiske. Mange overlevede Holocaust og var siden med til at opbygge staten Israel. Angrebet vækkede smertefulde minder om tidligere forfølgelser og pogromer.

Den voksende antisemitisme verden over skaber yderligere bekymring.

Netop derfor betyder kristnes venskab og støtte til Israel så meget. Det bringer håb og trøst til mennesker, som har oplevet historiens mørkeste kapitler.

FRIVILLIGE FRA ARGENTINA

For nylig besøgte 20 frivillige fra organisationen Limud Buenos Aires vores hjem.

De hjalp med havearbejde, rengøring og praktiske opgaver, men tilbragte også værdifuld tid sammen med beboerne.

Mange blev overraskede og berørte over at høre om ICEJ's kristne støtte til Israel og Holocaustoverlevende.

Frivillige fra Argentina besøger hjemmet i Haifa.

Besøget blev en stærk påmindelse om, at medfølelse og ægte venskab kan bygge bro mellem kulturer, religioner og generationer

DET HEBRÆISKE HJØRNE

AF ULRIK FLINTA

Lignelser – Mishlei מִשְׁלֵי

Moses udtalte en profeti over det oprørske folk: "Du vil blive til gru og til spot og spe i alle de folk, Herren fører dig til." (5 Mos 28,37).

Den hebraiske tekst siger: "Du vil blive til gru, til en lignelse …"

Ordet for "lignelse", der på hebraisk hedder mashal (מָשָׁל), er også beslægtet med titlen på Ordsprogenes Bog, der hedder Mishlei (מִשְׁלֵי) – ordsprog i flertal.

Vi kender begrebet lignelser fra Jesu undervisning. Det, der fortælles i en lignelse, er ikke nødvendigvis sket i virkeligheden, men lignelsen skal fortælle os noget virkeligt.

Hvad mener Moses, når han profeterer, at det jødiske folk skal blive som en lignelse blandt folkeslagene?

Måske er det netop dette: at jødernes historie i Bibelen for mange ikke er andet end en religiøs fortælling. En advarende historie om oprør og dom. Deres hjemvenden ses i forlængelse heraf som vestlig kolonialisme og ikke som et konkret udtryk for Guds barmhjertighed.

Dele af Judæa og store dele af Samaria omtales i medierne og af FN som "den besatte Vestbred". Men Vestbredden er om noget løftelandet, hvilket også ses af, at det er her, Abraham, Isak og Jakob blev begravet!

Men Moses' profeti sluttede da heller ikke med dommen:

"Om så dine fordrevne befinder sig ved himlens yderste grænse, vil Herren din Gud samle dig og hente dig hjem derfra." (5 Mos 30,4).

Lignelsen blev til virkelighed – ikke kun dommen, men også barmhjertigheden og velsignelsen!

Gud velsigne dig!

ICEJ Norges nationale leder, Dag Øyvind Juliussen, køber olivenolie på Psgaot-vingården.

Scan to read full statement.

JUDÆA OG SAMARIA

ICEJ står sammen med de jødiske samfund i Judæa og Samaria

AF DAVID R. PARSONS, ICEJS SENIORVICEPRÆSIDENT OG TALSMAND

Under vores nylige løvhyttefest i Jerusalem gav Den Internationale Kristne Ambassade Jerusalem (ICEJ) udtryk for stærk støtte til de jødiske samfund i Judæa og Samaria, som står over for en voksende bølge af økonomiske sanktioner fra europæiske og andre lande.

Årets løvhyttefest fandt sted blot få dage efter, at Storbritannien og ti andre lande i Europa og andre steder havde annonceret koordinerede planer om at indføre økonomiske og endda strafferetlige sanktioner mod køb af varer fra eller handel med jødiske virksomheder i Judæa og Samaria.

Som reaktion udsendte ICEJ forud for løvhyttefesten en pressemeddelelse, der fordømte sanktionerne mod de »jødiske bosættelser«.

»Disse diskriminerende tiltag har til formål at kvæle eksistensen af jødiske samfund, som på bemærkelsesværdig vis er blevet genoplivet i Israels gamle kerneland efter århundreders jødisk eksil blandt ofte fjendtligt indstillede ikke-jødiske nationer,« sagde ICEJs præsident, dr. Jürgen Bühler. »De minder alt for meget om fortidens boykot af jøder til, at vi kan forholde os tavse.«

Udtalelsen tilføjede, at disse handelsforbud på etnisk grundlag viser den besættelse, som mange i Europa og andre steder stadig har af at påtvinge Israel en tostatsløsning, som hverken Det Palæstinensiske Selvstyre eller Hamas nogensinde reelt har accepteret.

Under løvhyttefesten tog ICEJ desuden flere skridt til at imødegå disse økonomiske krigshandlinger mod Israel. For det første sørgede man for, at virksomheder fra Judæa og Samaria kunne komme og sælge deres produkter i udstillingshallen på feststedet i Jerusalem. Det omfattede virksomheder og fabrikker, som fremstiller kunsthåndværk, kosmetik, smykker, værktøj, fødevarer, vin, olivenolieprodukter, sæber, stearinlys og mange andre varer.

For det andet inviterede ICEJ borgmesteren for Samarias regionalråd, Yossi Dagan, til at tale ved løvhyttefesten.

»Vi mærker jeres hjerte. Vi mærker jeres fællesskab med os. Vi mærker, hvad I gør for Israels folk, og især for pionererne, som har genopbygget Bibelens kerneland, Judæa og Samaria,« sagde borgmester Dagan til det kristne publikum. »I er sande partnere for Israels folk, præcis som Gud lovede og svor til vores far Abraham i Sikem mellem Garizims bjerg og Ebals bjerg: at Gud vil velsigne alle de folk og nationer, som velsigner Israel.«

Endelig arrangerede ambassaden udflugter, hvor deltagere i løvhyttefesten fra Europa og andre steder kunne besøge butikker og bibelske steder i Judæa og Samaria. Den ene tur gik nordpå til Shilo og vingården Psagot i Binyamin-regionen, mens den anden gik sydpå til Efrat og museet i Gush Etzion samt til indkøb i et nærliggende butikscenter. Blandt de kristne besøgende var deltagere fra Irland, Nederlandene, Norge og Storbritannien, som enten allerede har indført eller nu overvejer sanktioner mod jøder i Judæa og Samaria.

Gruppen af irske kristne blev ledet af Paul Coulter, national leder for ICEJ-Irland. Han fortalte de medfølgende medier, at antisemitismen er blevet så udbredt hjemme i Irland, at han for nylig har måttet aflyse flere arrangementer på grund af »protestskarer, der skriger og råber ved indgangen til vores møder«.

Da han blev spurgt, hvilket budskab han ville sende fra Samaria til folk hjemme i Irland, svarede han: »Kom og køb israelsk vin. Det er noget af verdens bedste vin. Bryd denne boykot, for det er en racistisk lov!« I mellemtiden sagde Dag Øyvind Juliussen, national leder for ICEJ-Norge, at udsigten til strafferetlige sanktioner har skærpet modstanden blandt Israels støtter i hans land.

»De ønsker at vedtage en lov, som vil gøre det strafbart at handle med de jødiske indbyggere i Judæa og Samaria, de såkaldte bosættelser,« sagde han til The Media Line. »Det, vi skal gøre, er netop at komme hertil og handle på denne måde. Dette område har været det jødiske folks kerneland i 3.000 år.« ICEJ opfordrer kristne verden over til at tale imod disse sanktioner, gøre deres folkevalgte ledere opmærksomme på, at de står sammen med Israel i disse spørgsmål, og fortsat have hele Israel med i deres bønner.

ISRAEL, DU STÅR IKKE ALENE

Info om fradrag

ICEJ's danske afdeling er af SKAT godkendt ifølge ligningsloven § 8 A og § 12, stk 3.

§ 8 A:
I 2026 kan hver person få fradrag for 20,000 kr.
Fradrag efter § 8 A kan benyttes af begge ægtefæller.

Forpligtelseserklæring:
Gavebrev § 12, stk. 3: Under denne paragraf oprettes der en kontrakt med forpligtelse i 10 år på et fast beløb eller en procentsats efter egen indtægt brutto/netto. Angående spørgsmål ring til ICEJ's danske afdeling på telefon 20 93 40 49.

Testamente:
ICEJ skal ikke svare arveafgift. Du kan testamentere din formue til Den Internationale Kristne Ambassade ved at skrive testamente hos en advokat eller kontakte ICEJ's danske afdelings jurist. Testamentet skal tinglyses hos notarius.

Indbetalinger som gave til den Internationale Kristne Ambassade er fradragsberettiget på selvangivelsen ifølge ligningsloven § 8 A.

Vi behøver dit CPR-nummer hvis du vil benytte fradraget. Vi udsender hvert år et takkebrev som viser det beløb du har givet og er gyldig dokumentation. Kontakt os hvis du ønsker en særskilt kvittering på **administration@icej.dk**

– Heller ikke i kommende generationer!

Ved at betænke ICEJ Danmark i dit testamente kan du lade dit engagement leve videre i kommende generationer.

Også en mindre del af din arv kan gøre en stor forskel for mennesker i Israel. Og du kan være med til at række det videre til en ny generation i Danmark, så unge mennesker engageres i Guds plan med Israel.

Hvis du ønsker at støtte ICEJ Danmark gennem dit testamente, fortæller vi gerne mere om mulighederne – helt uforpligtende.

Kontakt ICEJ Danmark - Tlf. 2093 4049 – icej@icej.dk

ICEJ.DK/DONER

Bestil flere eksemplarer af HÆFTET i dag!

Sikre dig dette specialhæfte gratis allerede i dag – gerne også i større antal til videreformidling. 20 93 40 49, icej@icej.dk

Bladet udbringes af DAO som PP post - i din postkasse. Hvis du ikke modtager bladet, vil vi gerne høre fra dig, så vi kan undersøge sagen!

Ændring af adresse m.m. sker via email eller hjemmesiden.

VELSIGN ISRAEL MED EN JULEGAVE

Giv en konkret håndsrækning til Israel og det jødiske folk! Og tag del i visionen om at engagere kirken i Danmark til at stå sammen med Gud i Hans profetiske plan for Israel.

Støt med nødhjælp, når ulykken rammer (terrorisme, krig, traumer) og hjælp ICEJs hjem for holocaustoverlevere.

- **NØDHJÆLP I KRISESITUATIONER**
- **SOCIALT HJÆLPEARBEJDE**
- **ET PLEJEHJEM FOR HOLOCAUSTOVERLEVERE**
- **BESKYTTELSESRUM**
- **TRAUMEHJÆLP TIL BØRN OG UNGE**

Fordi Gud siger til Jerusalem: "Fremmede skal træde til at genopbygge dine mure". (Esajas 60,10).

Vi hjælper jøder fra alle verdens hjørner tilbage til Israel som opfyldelsen af Bibelens profetier

- **FLY, TRANSPORT OG INDKVARTERING**
- **INTEGRATIONSPROJEKTER OG HJÆLP TIL NYE IMMIGRANTER**
- **HJEMMEPLEJE PROGRAM (GRUNDLÆGGENDE SYGEPLEJEASSISTANCE)**

Fordi Gud siger: "Jeg retter mit blik mod dem ... og jeg fører dem tilbage til dette land" (Jeremias 24,6).

En klar kristen stemme for Israel, det jødiske folk og kristen zionisme – på et bibelsk grundlag.

- **VI UNDERVISER OG OPLYSER OM BIBELENS ORD OM ISRAEL.**
- **VI ENGAGERER KIRKEN OG DANSKE KRISTNE I AT STØTTE ISRAEL**
- **VI OPREJSER EN NY GENERATION TIL AT TAGE DEL I GUDS PROFETISKE PLAN FOR ISRAEL.**
- **VI BEKÆMPER ANTISEMITISME.**

Fordi Gud siger: "For Zions skyld vil jeg ikke tie." (Esajas 62,1)

MobilePay/Vipps

866145

DANSKE BANK: 1551 1621300

ICEJ.DK/DONER

KLIP LANGS DEN STIPLEDE LINIE

Overførsel fra kontonummer

GIROINDBETALING KVITTERING

Danske Bank

8 7

Beløbsmodtagers kontontummer og betegnelse

1551 1621300
Den Internationale Kristne Ambassade
Jerusalem Dansk afd
c/o Møllevej 2
9400 Nørresundby

Beløbsmodtagers kontonummer og betegnelse

1551 1621300
Den Internationale Kristne Ambassade
Jerusalem Dansk afd.
c/o Møllevej 2
9400 Nørresundby

Evt. meddelelser vedr. betaling kan kun anføres i dette felt

Underskrift ved overførsel fra egen konto

Post Danmarks kvittering

☐ ICEJ AID & ALIYAH

☐ Kirkens kærlighed til det jødiske folk

Gebyr for indbetaling betales kontant

Kroner Øre Betalingsdato eller Betales nu

Kroner Øre

Dag Måned År Sæt X

Til maskinel aflæsning – Undgå venligst at skrive i nedenstående felt

4030SC (09-03) BG 117-22695

Check og lignende accepteres under forbehold af, at Danske Bank modtager betalingen. Når De betaler kontant på et posthus med terminal, er det kun posthusets kvitteringstryk, der er bevis for, hvilket beløb De har betalt.

+01< +162130 0<